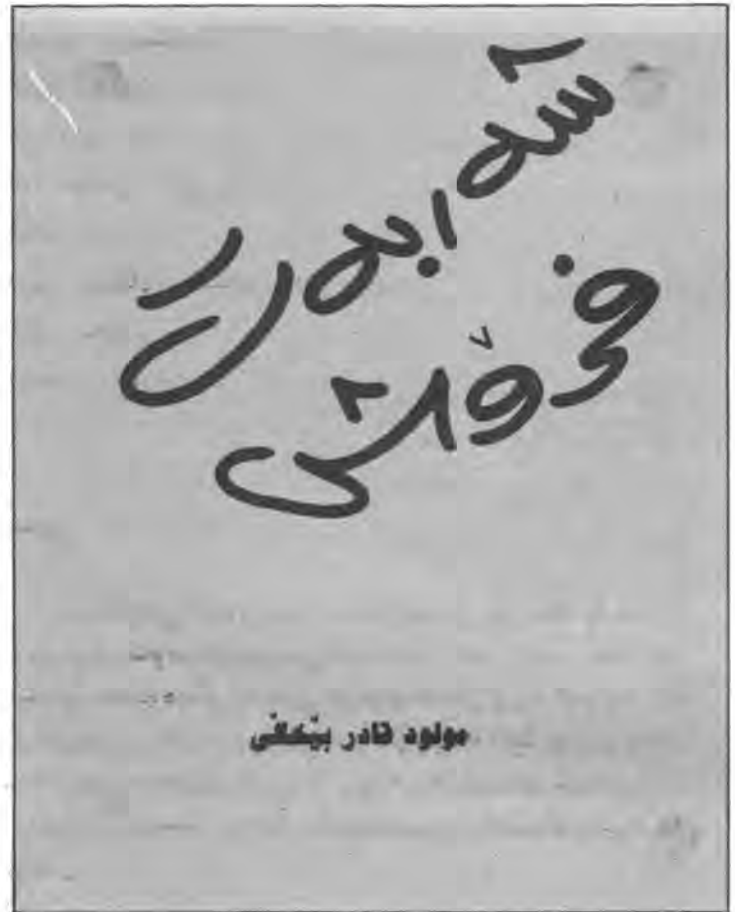

گه شتیک به نیوم

گه له پیوری گوردیماندا

ده گپرا بو فروشتن .. نه و کاته ی من دهمه وی باسی بکه م ، نامیری میکانیکی و کاره بایی نه بوو بو دروست کردنی شهر به ت و هه لپشاوتنی میوه جات ، بویه به ناچاری به وه میوژی ره شیان ده خووساندو نه مجا ده یان ناخنیه نیو جاغیک که له « بوزی » - واته قوماشی رانکو چوغه - دروست کرابوو ، نیتربه دست و پی ده یان شیلایا تا هه موو ناوه که یان له تلپه که چوره بر ده کرد جا پاش جیاواز کردنه وه ی شیلایوی میوژه که له تلپه که ی نه وسا به قدهر شیلایوی میوژه که یانه ختیک زیاتر ناویان تی ده کردو ده بوو به شهر به ت . نیتستاش چهند بنه ماله یه ک هه ن منداله کانیا ن به لکو نافرته کانیا نیش تا کو نیتستا هه ر ماوون و زور باش نه و مه سه له ی شهر به ت کردنه یان وه بیر دیته وه که چهند پی به وه ماندوو ده بوون و زه حمه تیان ده چیشت بو ناماده کردنی شیلایوی میوژ بو شهر به ت .. جورو باشی شهر به ت که یش بو هیندی له و بنه مالانه ی که مه به سستی باسه که مه بویان بووه به نازناوو پیوه ی ناسراون ، نه و بنه مالانه ته نانه ت له کاتی پشوودان و ، خه و تیشا حه سانه وه یان نه بوو له بهر ناماده کردنی شیلایوی ناوبراو به جور ی که ماله کانیا ن ده بووه ، نه زرگای میش و مه که زو زهر که ته و زه نگه سوژه وه هه نگ ، نه مه له لایه ک و له لایه کی دییکه ش تلپه تاله که ش له بهر مانه وه و گه رمی ده پیشاو ترشایی سه ری مروقی کاس ده کرد « هپرده کرد » له گه ل نه و هه موو ماندوو بوونه ش دا ، زور به خوشی و چووستی ، روژی له کاره که یان دوا نه ده که وتن ، چونکه به زوری ژیا نیان له سه ر فروشتنی نه و شهر به ت دابین ده کرد .

● نه و که ل و په لانه ی شهر به تیان تی ده کرا ●

شهر به ت فروشه کان بو فروشتنی شهر به ت جه ره یه کی سه وزی قولپ داریان ده هیناو لووله یه کی قامیشیان لی قایم ده کرد به هوی قیروزفت .. نینجا قایشیکی نه ختیک پانیا ن له و قولپ بو نه ویتتر شه ته ک ددها خو نه گه ر جه ره که نه ختیک که وره بوا یه نه و دابوا یه له ژیره وه ش غه میکی بو بخون تا به

نیمه ی دانیشتوانی شاری هه ولیر زور باش نه وه مان وه بیر دیته وه که چهند سالیک له مه و بهر چهند شهر به ت فروشیکی گه پوک هه بوون که به سه ر پیوه ده گه پان و شهر به تیان ده فروشت ، نه واته به تایبه تی له وه رزی هاویندا شهر به تی میوژه ره شی ساده ی به به فری سرووشتی یان

هاسانی بویان هه لگیرو وه رگیپر بکرایه و بی ترس گۆزه که یان تیدا بسووراندایه تاوه کو به هاسانی کاسه یان بو کریار پر شه ربته بکر دایه ، به لام ئەم کاره به ره به ره هه ندی گۆرانی به سه ردا هات وه کو گۆرینی گۆزه به شووشه ، که تا ئەم سالانه ی دوايش هه ره به کار ده هات .

له راستیدا کاری شه ربته فروشتن وه نه بی هه روا شتیکی هاسان و بی نازار بووی ، نه خیر ؛ شه ربته فروشی بی چاره ده بوایه به گورجی ئەم سه رو ئە و سه ری شار بکات و بیته و بچیت ، بو ئە وه ی بتوانیت چه ند گۆزه یه کی شه ربته بفروشی و به فریکی که میش سه رف بکات ، چونکه چه ند فروشتنی شه ربته ته که ی دوا بکه وتایه ، هینده به فری زیاتر به کار ده هیناو به فره که یش ئە و سا به هاسانی وه ده ست نه ده که وت چونکه له روژگار هدا « کارگه ی به فری ده ستکرد » له شاری هه ولیردا نه بوو ، بویه ئە و به فره ی له وه رزی زستاندا له به رزترین شوینه نیسه ره کانی چیاکانی کوردستاندا له چال ده کرا ، له وه رزی هاویندا ده هینرایه شارو بو زۆر پیوستی به کار ده هات ، که شه ربته یه کیک بوو له و پیوستی یانه .

● به فر له چال کردن

که م ده رانه تی و خرابی باری دارایی هه ندی له و خیزانانه ی که له ناوچه شاخاوی یه کان و ده و رو به ری دا ده ژیان وای فره ز کرد بووه سه ریان که له روژانی هه ره ساردی زستان و له گه ل کریوه و زیرانی به فردا بچن به فر له چال بکه ن و ناماده ی بکه ن بو وه رزی هاوین له و ناوچانه دا که سانیکی واهه بوون له به فر دا کردندا پسپوری یان په یدا کردبوو .

ئو به فره له چاله که ده کرا ده بوایه باش به ستریته هالی یه که « سه ریه که » تا ده بوو به ته خته به فر بو ئە وه ی هه وا « با » کاری تی نه کاو نه ی توینیته وه ، سه ره پای ئە و په ستنه یش ده بوایه خوی و کایه کی باشیش ، بخرنه سه ری تاوه کونه تویته وه ، ئیتر له وه رزی هاویندا که به فر پیوست ده بوو ، به فره که پارچه پارچه ده پراو ده کرا به بارو به وولاغ ده گویزرایه وه بو شارو ئە و ناوچانه ی که به فری لی ده فروشا ، به لام گه ر بو شاره کانیا ن ببردایه ئە وه به فره که یان ده خسته نیو چه والی پر له کا تاوه کو گه رما کاری تی نه کاو

نه تووینته وه ، ئە و به فره یش که به م جوړه ده گویزرایه وه بو زۆر مه به ست به کار ده هینرا ، وه نه بی هه ر ته نها بو شه ربته بوو بیت و به س .

● شه ربته فروشتن

باشم وه پیر دیته وه ، مندال بووم روژی له روژانی هاوین و له شاری هه ولیر چاوم به شه ربته فروشیک که وت ، که تا ئە م سالانه ی دوايش هه ر ما بوو لی ن ی نزی که و ته مه وه داوای تاسه شه ربته تیکم کرد ، مامه ی شه ربته فروش گورج نه ختی چه مایه وه و تاسه کانی له یه کتری داو به ده نگیکی به رزه وه گوئی : « جه لاب » منیش به سه رسامی یه که وه وام زانی له گه ل منیه تی گورج وه لامم دایه وه گوتم : مامه من « جه لاب » نیم ، من ناوم .. به زه رده خه نه یه که وه ؛ گوئی : کوپم ئە وه ی ده یخوینته وه « جه لابه » که له ته زینه ، عیله ت په رینه ، به تاسه یه که تامی زارت خویش بکه و هه ناوت فینک بکه وه ، ئە و سا تاسه قه راغ گپن گپنه که ی بووم پر شه ربته کرد ، شه ربته ته که له به رساردی و به رزو نزم کردنی گۆزه که شه ربته تی نیو کاسه که که فی هه لدا بووو به سه ر تاسه که وه بو قژه ی هه لدا بوو ، مامه ی شه ربته فروش له به رنه وه ی هینده به سه ره ی وه گه رابووو ئە م کۆلان و ئە و کۆلانی نیو بازاری کردبوو ، ئە ژنوکانی که وتبوونه له رزین و ئاره قه ی نیو چه وان ملیشی وه کو کاروانی میرووله ریچه که یان به ستبووو زه نگول زه نگول به رده بوونه وه و هشتیش یه که پارچه بوو بوو به ئاو ، له گه ل ئە وه شدا وه که بزمار له جیگی خوی چه قیو بوو ، وای نیشان ده دا که ماندوو نه بووه ، ئیتر دوا ی ئە وه تاسه شه ربته ته که م تا دوا تنوک هه لمژی ، مامه ی شه ربته فروش تاسه که ی وه رگرته وه و خستیه نیو ئە و سه تله ی که بو شوشتنی تاسه کان ئاوی تیکردبوو .. دووباره که وته وه گه ران و رووی کرده ئە و شه قامه ی به ره و قه لا ده رویشته به ره و دوکانه کانی خوالیخو شبوو « ئە حمه ده فه ندی » که ئیستا بناغه یشیا ن نه ماوه .. ئە و شه قامه ش یه که مین شه قامی قیرتا و کراوی شاری هه ولیر بوو ، سه رنجم دایه بینیم زۆر چالاکانه به و هه رازه دا هه ل ده گه راو وورده بو دیوی مزگه وته که ی حاجی قادرو ئاشی خوالیخو شبوو « ئە حمه د

چه له بی ، غلور ده بووه وه ، قهستی نه وهی ده کرد پروو بکاته
 مهیدانی گهنم فروشان و دانیشتونانی ده وروبه ری « خانی
 سبی ، و کولانی لباد که ران ، کارگه چیان ، که نه م شوینانه
 نیستا نه ماون و بوون به بازاری گوشت فروش و چهنده ها
 دوکانی دیکه و گوپه پانی وهستانی ئوتومبیل .. نیترو دوی
 که ران و سوورانیکی زور له نیو کولانه کانی کارگه چی و
 دوکاندارانی ناوچه که پرووی ده کرده هه راج خانه « قاری
 بازار ، و به نیو قه یسه ری پیلاو فروشاندا ، نه و ده می له و
 هه راج خانه په دا ژن و پیاو وه کو کلو « کولله ، هاتوو چویان
 ده کرد له بهر نه بوونی کوگا و شوینی دیکه ، به م جوړه روژ به
 روژ نه م که ران و سوورانانی دووباره ده کرده بو نه وهی زیاتر
 بفروشی و ریگه ی شهریه ت فروشه کانی دی نه دات تاوه کو
 جیگه ی بگرنه وه - نه و کاته له شاری هه ولیردا شهریه ت
 فروشه کان ژماره یان له ژماره ی په نجه ی دست په تی
 نه ده کرد ، له گه ل نه وه شدا مامه ی شهریه ت فروش مملانی ی
 له گه ل کومه لی کریکارو فروشیری بازار ده کردو خوی ده کوتایه
 نیو کومه لی خه لکی و به هه موو دهنگی هاواری ده کردو .
 ده یگوت : « شهریه ته ، .. بی غیلله ته ، که لله ته زینه و عیلله ت
 په ریته ، نه لیه ته دانیشتونانی شاری هه ولیر نه و شهریه ت
 فروشه یان زور خوش ده ویست ، پیاو یکی پاک و خاوین و
 راستگوو ناین په روهرو پروو به پیکه نین بوو ، له زور پیای
 ماقولم گوی لی بووه ، که مامه ی شهریه ت فروش سالی زیاتر له
 نو مانگ به سه رماو سو له ی زستان و گه رمای هاوین به روژوو
 ده بوو ، نه و شهریه ته ی ده شی فروشت تابلی بی فروفیل بوو ،
 به لای نه و په نگو ده رمانانه وه نه ده چوو که نیستا په نای
 وه به ردا ده بن ، هه ر بویه زوریه ی دوکاندارو کاسبکاران و
 دانیشتونانی شار تاوه کو شهریه تی نه و هه بویه هی شهریه ت
 فروشه کانی تریان نه ده خوارده وه ، که لی جاری واده بوو مامه ی
 شهریه ت فروش که ناوی « مام حمه شریف ، بوو ، کوپرو
 نه وه کانی تانیستا له شاری هه ولیردا ماون ، به کاریکی سهیری
 مه زانن که ده لیم ، نه و که سانه ی فیری خوارده وه ی شهریه تی
 مام حمه شریف بوو بوون ، به و په ری تاسه و ناره زووه وه
 چاوه پروانی خوارده وه ی شهریه تی نه ویان ده کرد بسا له کاتی

خوشیا وهدر نه که وتایه ، به لام نم وهفاداری به زوری نه خایاند دواي نه وهی کومه لیکي زور دوکاني تازهی شهربهت فروشتن به نیو شارد ا بلاوبوونه وه ، نیتربازاری مام همه شریف پرووی له کزی کردو ، خویشی وهکو جار ان ناره زوی له سر کاره که نه ماو لی بیزاربوو ، چونکه به نیو سالاندا که وت و پیربوو نه و توانایه ی جارانی نه ماو نه و گورج و گولی و چوست و چالاکیه یی له تمه نی جاحیل دا هی بوو به ره به ره پرووی له کزی کردو له دوا روزانی تمه نیدا پشتی له و کاره کرد که هر له مندالی به وه له که لیدا ناشنا بوو بوو چیژو تامیکی تاییه تی لی وهدر گرت ..

نه و مروقه گورج و گوله - واته مام همه شریف - م دواي بیست سال یا زیاتر بینیه وه ، ته او پیربوو ، ریشی سپی هه لکه رابوو ، ته نانهت بروو برژانگه کانیشی سپی بیوون ، به لام هر وازی له شهربهت فروشتن نه هینابوو ، نه مه جگه له وهی که هه روهک جار ان پاک و خاوین بووو گوسکه و تاسه کانی شهربه تیشی هه روهکو جار ان به پاک و خاوینی راگرتبوو ، به لام نه وهی که وهکو جار ان نه ما بوو دهنگه به سوزه که ی بوو ، چونکه پیری کاری تیکردبوو نیترب به دهنگیکی نزم و له شوینیکدا ده وه ستاو هینمانه شهربه ته که ی ده فروشت ودهی گوت :

« کوپینه ، هر شهربه تی جارانه ، دوشاوی میوژه پاوهسته کاسه یه کی هه لژه ، نه و جا نه وانه ی مام همه شهربیان خوش دهویست ده چوونه لای و شهربه تیان لی ده کپی . منیش له مامه همه شریف نریک بوومه وه و دیتم بووه به حاجی ، هه رچهنده وه بهر گویشم که وتبوو که ده یان گوت که لی حه جی کردوو ، پیم گوت مامه حاجی ده بینم بازارت کزه ، « پیری و هه زار عه یب ، به لام مامه حاجی گورج وهرامی دامه وه و گوتی : « سهید ، وامه زانه و واشم تی مه که ، هه زار دهرزی کاسنیکي تی نابی » . له وه لامه ی بوم روون بووه وه که نه و مروقه چهند له خوی بایی بووه و چهند باوه ری به هیز بووه ، بویه به و ته مه نه ش به ربه ره کانی زهمانه ی کردوو بو زامن کردنی پیویستیه کانی ژیانی ،

نه وهی راستی بیت نم ووره به رزی و نه فس پاکیه یی نه و مروقه هانی دام نم چهند دیره له باره ی شهربهت و حاجی

حهمه شهربی شهربهت فروش بنوسمه وه ، بو نه وهی کومه لیکي زوری خوینده وارانی شاری هه ولیر بزائن پروژانی رابردوی نم شماره دیرینه چون بووه و دانیشتونیشی چون روزگاریان بردوته سهرو به رده وام سوودیان له به ره می سرووشت وهرگرتوووه تاوه کو نیمروش هه ره له نه نجامی نه رک و کاری نه واندا به هاسانی وه گیر نیمه ییش ده که وی ، به لام نیستا به شیوه یه کی جیاواز له که ل جار ان ، نه مرو به هو ی نامیزو که رهسته ی تازه بابته . خو نه که رنه ختیک له حال و گوزهرانی نه وسای شهربهت فروشان وورد بینه وه وینه ی مام حاجی حهمه شریف بینینه وه به رچاومان ، نه وه زور چاک بومان وهدر ده که وی که باری ژیان چون بووه و چونیان روزگار به سر بردوو ، نه و پروژانه ی « سه لاجه و موجه میده » نه بووه و به فری به نامیز دروست کراویش « بوز » که له هه ولیر باوه ، واته « سه هول » له و دوا ییه دا پهیدا بووه ، نه وسا که سه هول نه بووه ، دانیشتوانی شار به هه ژارو سه رمایه داره وه ناوی ساردو سارده مه نیان به به فری سرووشتی دابین ده کرد ، به تاییه تی له وهرزی هاویندا به « تا » واته به « بار » باریش له سی « تا » پیک ده هات ، یا به کووز ، نه و به فره یان له به فر فروش ده کپی ، وه کو له پیشه وه گوتمان له شاری هه ولیردا چهند شهربهت فروشیک هه بوون ، هه روه ها له ته ک نه وانیشه وه چهند به فر فروشیکیش هه بوون ، نه وانه مامله تیان ده که ل چهند لادی نشینیکي بناری کیوی سه فین ده کرد دهر باره ی به فر ، به زوریش نه و به فر له سر چپای سه فین « گوپی - میرگی - خانزاد » له چال ده کرا ، چونکه سه فین له شاری هه ولیر وه نریک بوو ، به لام وه نه بی له شوینه کانی دیکه چال نه بووبیت ، به لکو له زور شوینی تری ده وروبه ری شارو ناوچه کانی تری کوردستان به فر له چال ده کرا بو هه مو نه و مه به ستانه ی له سه روه وه په نجه م بویان راکیشا ، نیتر هیوادارم توانییتم شتی بو نه و که سانه روون بکه مه وه که مه به ستیانه بزائن نم لایه نه ی ژیان له هه ولیردا چون بووه و چ کاریکی کردوته سه رباری دارایی و گوزهرانی خه لکی نم شماره .

